

[Madsen-Mygdal.]

sætte Tæring efter Næring, denne Politik har medført, at vi forbruger af vort Lands Egenkapital, samtidig med at Erhvervslevets Rentabilitet stadig forringes.

Og i nøje Forbindelse dermed staar denne Politik's Indvirkning paa Kronens fremtidige Værdi og Mulighederne for en snarlig Stabilisering af vor nationale Valuta ved et rimeligt Værdital. For nylig har vi jo her i Folketinget drøftet hele dette Spørgsmaal i Forbindelse med Valutalovens Forlængelse, og vi gik fra mit Partis Side med til en kortvarig uændret Forlængelse udelukkende af den Grund, at vi ikke havde parlamentarisk Styrke til at gennemføre Ophævelse af den tvungne Afleveringspligt og Tilvebringelse af en ærlig Valutanotering, en ærlig Valutanotering, som vi anser for en Nødvendighed, dersom vi ikke skal blive ledet ind i en meget farlig Tilstand i valutamæssig Henseende. Vi gik med til denne kortvarige Forlængelse af Frygt for, at vi ellers vilde have faaet en Forlængelse af endnu større Varighed, men siden det skete her i Folketinget, er der i Løbet af den Paaskeuge, der er gaaet, ude omkring os foregaaet saadanne Valutabevægelser, at det dog vist nu bør være klart, at den ejendommelige Tilstand, hvori vort Land befinder sig, at det, i Modsætning til andre Lande, overhovedet ingen Valutanotering har, ikke kan fortsættes. Vi har set, at Sterlingen bevæger sig opad, men om vor Kronens Stilling til denne Bevægelse ved vi intet, fordi vi ingen Notering har. At Kronens og Sterlingens Bevægelser i Virkeligheden er sammenfaldende, er meget lidt sandsynligt, eftersom vi her i Landet fører en økonomisk Politik, der er stik modsat den, der i England har holdt Sterlingværdien oppe. Vi har fra vor Side, lige siden den Dag, da Guldindløseligheden blev ophævet, ønsket, at vor valutamæssige Opgave skulde være den at følge Sterlingen i saa høj Grad, som det er muligt, men vi har ganske vist ogsaa ønsket, at det skulde ske paa ærlig og redelig Vis og ikke ved at opstille Fikserbilleder, der før eller senere kun kan ende med et valutamæssigt Sammenbrud. Jeg føler mig nu overbevist om, at vi ogsaa vilde have været i Stand til at følge Sterlingværdien, hvis vi i Tide, da Indtægterne begyndte at svigte, havde taget Reb i Sejlene, men da Verdensprisfaldet for halvandet Aar siden slog ind over vort Land, da vendte den nuværende Regering det døve Øre til for alle Advarsler. Hele forrige Rigsdagssamling gik hen og Sommeren med, uden at Regeringen fandt sig foranlediget til at foretage sig

noget som helst imod Krisen, og i den Samling, vi nu befinder os i, har der fra Regeringens Side kun været Afvisning overfor ethvert Forslag om Bestræbelser for at fjerne Misforholdet mellem Nationens Udgifter og dens Indtægter, dette Misforhold, der i Dag er større end nogen Sinde, og som over en afgørende Indflydelse ogsaa i valutamæssig Henseende.

Hvad Kronens virkelige Værdi er under disse Omstændigheder i Forhold til Sterling, og hvad den vil blive, hvis vi fortsætter paa samme Maade, det ved jeg ikke, og det er der ingen, der ved, men naar vi har set Valutanedgangen i de to skandinaviske Lande, som vi nærmest maa sammenligne os med, tyder meget paa, at heller ikke vor Valuta i Dag er i Paritet med Sterling. (Afbrydelse). Den er ogsaa forandret, siger det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen; ja, Sterling er sat op i 18,20 i Stedet for 18,16, men hvis man tror, at det hele her drejer sig om en saadan vilkaarlig Gætning — for andet er det jo ikke —, saa er vi ikke kommet videre. Det, vi maa naa til, og som man har det i andre Lande, er Afskaffelse af den tvungne Afleveringspligt og dermed en virkelig Tilkendegivelse af, hvad Kronens Værdi er efter Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel. Ærede Medlemmer vil paa deres Pladser finde en Udtalelse vedrørende denne tvungne Afleveringspligt for Valuta og den dermed forbundne kunstige Kursansættelse, der er enstemmigt vedtaget af samtlige Andelsslagterier, der tilvebringer mere end 40 pCt. af den Valuta, som er underkastet Afleveringspligten. Disse Slagterier har lige saa lidt som Mejerierne, der tilvebringer andre 40 pCt. af Landets Valuta, eller andre af Landbrugets Organisationer nogen Sinde stillet Krav om, at Kronen skal ned i Værdi. De har tværtimod, i Modsætning til Regeringen, der jo fra Begyndelsen havde helt andre Hensigter, krævet, at vi af al vor Magt skulde stræbe efter at være i Paritet med Sterlingværdien, men samtidig har de krævet, at Kronens Værdi skulde ansættes efter Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel, saaledes at dens virkelige Værdi til enhver Tid var kendt her i Landet som i andre Lande. Naar vi nu ser, hvorledes den norske og den svenske Krone langsomt viger, og naar vi ved, at de Lande, der er vore mest betydende Konkurrenter paa det engelske Marked, Australien, New Zealand, Argentina og flere Lande, har Valutaer, der ligger betydelig under Sterling-Pariteten, saa tror jeg, at dette Krav om en ærlig Valutanotering fra de Erhvervsvirksomheder, som tilvebringer Ho-